

SVENSK
FISKERITIDSKRIFT

DE. TH. THORSTEN EKMAN

35:E ÅRG.

1926

HÄFT. 3.

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.
UPPSALA

Fiskare! Fiskenet, bodda och ebodda, **notslingar**, Svenssom **ryssjor** och **mjärdar** köpas bäst och billigast från vår gamla, välkända fabrik och däribland guldmaljar i London, Göteborg, Malmö, Stockholm och Bergen. Priskurant gratis och franko.

SVENSKA FISKREDSKAPSAKTIEBOLAGET - STOCKHOLM

STRÖMMINGSBURKAR blanka och dekorerade för alla inläggningar

Tillverkas av: **Nordiska Bleckemballagefabriken** Införda offert
GEFLE • Telefon 35 09

Några få serier årgångar

av Svensk Fiskeritidskrift I—VI (1892—1897)
och VIII—XI (1899—1902)

finnas å kr. 12 hos redaktionen, adress: Södertelge

Lösa årgångar av desamma (utom år 1898) finnas å 1: 25 (årg. 1892 å 1: 50, årg. 1900—1902 å 1 kr.) De flesta häften (utom 1892 häft. 2, 1898 häft. 2, 1899 häft. 1 och 1900 häft. 3) finnas lösa å 50 öre.

Portokostnader tillkomma. Reservation för slutförsäljning.

FAKU — FLYGEL — ZEESEN

för flundrefångsten är nutidens bästa släpredskap.

Faku — Flygel — Zeesen fångar skarpt, släpas lätt, användas på varje grund, lätt i skötsel, billigt i pris och underhåll. Vi leverera detta moderna redskap såsom specialitet prompt och i varje storlek, med garn av bomull, hampa eller manilla.

*Specialanbud lämnas alltid beredvilligt.
Vid beställning måste motorstyrka (PS) angivas.*

FAHLBUSCH & KUTSCH
Fischerei- & Schiffahrts-Materialien G. m. b. H.
Altona/Elbe (Tyskland), Alte Fischhalle, Gr. Elbstrasse

ÄLDRE ÅRGÅNGAR

Årgångarna 1903—1917 finnas till salu hos Almqvist & Wiksells Boktryckeri-A.-B., Uppsala, till pris av kr. 1: 50 pr årgång, 1918—25 å kr. 2: 20; *serier* billigare efter förfrågan hos redaktionen, Södertelge.

För icke medlemmar av Svenska Fiskareförbundet är priset för årgångarna 1909—1925 kr. 2: 50.

Lösa häften erhållas till pris av 60 öre pr st., häften med färgplansch kosta 75 öre pr st., häft. 2 1917 kostar 1 kr.

Dessutom portokostnader.

Svensk Fiskeri-Tidskrift

UTGIVARE D:R TH. THORSTEN EKMAN.

FISKERIINTENDENT.

35:e årg.

1926

Häft. 3

Protokoll, hållet vid Svenska Fiskareförbundets styrelses sammanträde i Stockholm, Eriksbergsgatan 3, torsdagen den 22 april 1926.

Närvarande: Professor Lönnberg, justitierådet von Seth, greve Bielke, fiskerikonsulent Schager, byrådirektör Alm, stads-kommissionär Molin och fiskeriintendent Ekman.

§ 1.

Företogs till behandling förslaget om utgivande av en oftare utkommande publikation.

Sedan d:r Alm redogjort för verkställd utredning av ärendet, beslöt styrelsen utgivande under året av ett provnummer till en tidskrift, som skulle kallas »Ny Svensk Fiskeritidskrift», under redaktion av fiskeriintendenten d:r N. Rosén, och uppdrogs åt d:r Rosén, d:r Alm och fiskerikonsulent Schager att med ledning av vad vid överläggningen förekommit ordna med distributionen av detta. Häftet skulle omfatta omkr. ett tryckark med minst 8 textsidor. Beslut om ersättande av Svensk Fiskeritidskrift med en ny tidskrift skulle bero på, huru försöket med provhäftet slog ut.

Då en eventuell ny tidskrift, som förutsattes skola utkomma med två nummer i månaden, vartdera om ett tryckark med minst åtta sidor text, enligt förslaget huvudsakligen skulle finansieras med annonsinkomster, ansåg styrelsen önskvärt att för erhållande av större tillslutning till Förbundet och större spridning av tidskriften årsavgiften redan för år 1927 bleve

sänkt till 3 kronor, ehuru den av årsmötet, under dåvarande andra förutsättningar, bestämts till 4 kronor.

Med anledning härav beslöt styrelsen att kalla Förbundet till extra möte tisdagen den 18 maj kl. 3 e. m. å Kungl. Lantbruksakademiens lokal för att besluta rörande sådan ändring av årsavgiften för år 1927.

§ 2.

Meddelade sekreteraren, att statsbidrag för utgivande av Svensk Fiskeritidskrift under år 1926 beviljats med 2,000 kronor.

§ 3.

Godkändes kassaförvaltarens förslag, att Förbundets fonderade medel skulle förvaras i »öppet förvar» hos bankinrättning eller, i den mån de utgjordes av statsobligationer, genom inskrivning i statsskuld-boken, i båda fallen under villkor att kapitalet endast skulle få utlämnas efter rekvisition av styrelsens ordförande med kontrasignation av kassaförvaltaren.

Stockholm som ovan.

Thorsten Ekman.

Justeras:

Einar Lönnberg.

Protokoll, hållet vid Svenska Fiskareförbundets extra möte i Stockholm å Kungl. Lantbruksakademiens stora sal tisdagen den 18 maj 1926.

Närvarande: Professor Lönnberg, justitierådet von Seth, greve Sparre, byråchef Andersson, byrådirektör Alm, fiskeristipendiat Hessle, jordbrukskonsulent Wahlberg, fiskerikonsulent Schager, fiskeritillsyningsman Borgström, fiskeritillsyningsman Blomhjäld, fiskeriinstruktör Bobeck och fiskerintendent Ekman.

§ 1

Öppnades mötet av professor Lönnberg, som uppläste kallelsekortets till mötet innehåll, varav framgick att vid mötet skulle behandlas: »Styrelsens förslag om uppdrag åt styrelsen att, därest styrelsen finner lämpligt att under år 1927 i stället för n. v. 'Svensk Fiskeritidskrift' låta utgiva 'Ny Svensk Fiskeritidskrift', besluta att i samband därmed sänka årsavgiften för år 1927 till 3 kronor.»

Härefter upplästes § 1 i protokollet från styrelsens sammanträde den 22 april 1926, som låg till grund för kallelsen till dagens möte. Å kallelsekorten till mötet hade intresserade medlemmar, som ej komme till mötet, uppmanats att skriftligen yttra sig om förslaget. 19 skrivelser hade inkommit, i vilka 14 medlemmar direkt uttalat sig för förslaget, 3 varit tveksamma och 2 uttalat sig mot syftet med förslaget och samtidigt — liksom ett par andra — framhållit att en sänkning av avgiften till 3 kronor vore betydelselös för det avsedda ändamålet.

Sedan justitierådet von Seth framhållit, att förslaget endast innebure fakultativ rätt för styrelsen att sänka årsavgiften, beslöts enhälligt och utan diskussion att bifalla styrelsens förslag.

Stockholm som ovan.

Thorsten Ekman.

Justeras:

Einar Lönnberg.

FRAMSTÄLLNINGEN OM BILLIGARE ÅTERFRAKT Å STATENS JÄRNVÄGAR FÖR KÄRL, SOM ANVÄNTS TILL BEFORDRANDE AV LEVANDE FISK M. M. FÖR ODLINGSÄNDAMÅL.

Sedan Kungl. Järnvägsstyrelsen i underdånig skrivelse den 2 febr. 1926, varuti omnämnes att Kungl. Lantbruksstyrelsen i utlåtande den 17 dec. 1925 tillstyrkt bifall till framställningen, framhållit, att lantbruksstyrelsen år 1922 gjort under-

dänig hemställan om att berörda slag tomkärl skulle få åter-sändas utan annan avgift än en inskrivningsavgift, men att denna framställning avslagits av Kungl. Maj:t, och att frågan ej senare kommit i något nytt läge — samt i fråga om åter-sändning av tomkärlen med person- eller snälltåg mot frakt såsom för fraktgoods, framhållit att ett sådant medgivande på angivna skäl ej borde ifrågakomma, och därefter avstyrkt Fiskareförbundets framställning, har Kungl. Maj:t i nådigt brev den 26 febr. 1926 meddelat, att denna icke föranledde till någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

NÅGRA ANTECKNINGAR OM LAXFISKET I NORR-BOTTENS OCH VÄSTERBOTTENS LÄN ÅR 1925.

Efter den stora nedgång i laxfisket inom övre delen av Bottniska Viken och dess älvar, som följde på sekelskiftet, inträffade så småningom en förbättring, vilken inom Norrbottens och Västerbottens län nådde sin kulmen under år 1921. Den officiella statistiken, vilken måste anses giva en jämförelsevis mycket god bild av det lagliga laxfiskets resultat, upptar för detta år en laxfångst av 317,582 kg. (skärgården 176,229, älvarna 141,353) inom Norrbottens och 61,565 kg. (skärgården 43,640, älvarna 17,925¹) inom Västerbottens län. De följande åren karakteriseras av en successiv nedgång, vilken år 1925 (åtminstone tills vidare) når botten. Av tillgängliga uppgifter att döma synes laxfiskets avkastning detta år i ett flertal av såväl skärgårds- som älviskena endast hava utgjort omkring $\frac{1}{5}$ av avkastningen år 1921 eller mindre. I flera fall synes bottenrekordet från åren efter år 1900 hava uppnåtts eller underskridits.

Med eller utan samband med det dåliga resultatet uppvisar 1925 års laxfiske flera drag, som äro värda en närmare analys. Någon sådan har jag emellertid ej varit i tillfälle att utföra.

¹ Älvsfångsten var lika stor eller större åren närmast före och efter år 1921 med maximum 23,816 kg. år 1922.

Varken tid eller medel ha stått mig till buds härför. Men även de sporadiska iakttagelser, som jag kunnat göra under tillfälliga besök vid kustens och älvarnas laxfiske, kompletterade genom skriftliga förfrågningar, synas mig innehålla några fakta, vilkas offentliggörande bör vara av intresse bl. a. genom att fästa uppmärksamheten på hithörande förhållanden.

1925 års laxfiske har sålunda karakteriserats av en från det normala starkt avvikande fördelning av laxens olika storleksgrupper. Ett par exempel skola åskådliggöra detta. Jag delar härvid laxbeståndet i dels stor lax med minst 3 havsår och en vikt av minst 10 kg., dels medelstor lax med i regel 2 havsår och en vikt av 4—10 kg., vanligen 5—10 kg., dels smålax med i regel 1 havsår och en vikt av under 4 kg., vanligen under 3 kg. I antalet havsår inräknas då ej det oavslutade sista året (1925). Gränsen mellan de större grupperna kan synas hög men stämmer med av mig gjorda åldersbestämningar över lax från huvudsakligen Lule älv åren 1920 och 1923 samt rätt väl med RosÉN's¹ enstaka viktuppgifter över norrbottenslaxen. ALM² har för Mörrumslaxen funnit samma gräns ligga vid 8 kg.

Det första exemplet är från ett storryssjefiske i yttre delen av Piteå skärgård. Fångstens sammansättning var här följande:

Lax under 3 kg.	=	67,0 %
» 5—10	=	13,4 %
» över 10	=	19,6 %

Som synes, dominerar smålaxen fullständigt, vilket är så mycket mera anmärkningsvärt, som endast rent enstaka smålaxar fångas i fisket under vanliga år. Anmärkningsvärt är vidare det ringa antalet medelstor lax, som med omkring 50 % överträffas av antalet stor lax. Den senares medelvikt är dessutom ovanligt hög, ej mindre än 14,8 kg., 37 % av den stora laxen väger över 15 kg.

¹ N. RosÉN: Undersökningar över laxen och laxfisket i Norrbottens län. Medd. fr. K. Lantbruksstyrelsen. N:r 208 (n:r 1 år 1918).

² G. ALM: Laxen och laxfiskets växlingar i Mörrumsån och andra östersjöälvar. Medd. fr. K. Lantbruksstyrelsen. N:r 252 (n:r 5 år 1924).

Det andra exemplet är från Edefors laxfiske i Lule älv, 105 km. ovanför mynningen. Laxen upptas i de vid fisket bokförda storleksgrupperna.

Lax 1—2,5 kg.	= 46,54 %
» 2,5—5 »	= 4,14 %
» 5—10 »	= 2,99 %
» 10 kg. och däröver	= 46,31 %

Mest iögonenfallande är här det ytterst ringa antalet lax med en vikt av 2,5—5 och framför allt 5—10 kg. Ej ens 3 % tillhör den senare gruppen. Den stora laxen är däremot rätt vanlig och når en så hög medelvikt som 12,8 kg. Särskilt anmärkningsvärd är vidare smålaxens talrikhet. Ej mindre än 46,54 % utgöres av smålax under 2,5 kg., alltså smålax med 1 havsår. Den siffra, som motsvarar smålaxens förekomst i älven vid Edefors, är i själva verket avsevärt högre. Vid ett av fiskena erhöles nämligen på grund av den stormaskiga redskapen (kolknot) ingen smålax, i de övriga (tinfisken) gick en hel del av den minsta smålaxen ut vid vittjningarna (och säkerligen även mellan dessa).

Vid Hertsö laxfiske (karsinapata) vid mynningen av Lule älv, där laxen bokföres i två storleksgrupper, bestod fångsten år 1925 av

stor lax =	42,4 %
smålax =	57,6 %

Någon närmare uppdelning av materialet medger ej bokföringen, men uppgifterna över medelvikten giva dock en del upplysningar. Den större laxens medelvikt var sålunda under juni 12,09 kg., juli 11,34 kg. och augusti 13,4 kg. Smålaxens medelvikt var under juli 1,90 kg., under augusti 2,12 kg.

Den talrika förekomsten av smålax med ett havsår är även här synnerligen anmärkningsvärd. Liksom vid Edefors förekom smålaxen i själva verket ännu allmänare än siffrorna ange, i det en sannolikt rätt stor del av smålaxen undgick att fångas genom att gå igenom patans stängnät.¹

¹ Jfr O. OLOFSSON: Smålaxens mått och vikt. Sv. Fiskeritidskrift 1926, h. 1.

Den större laxens höga medelvikt tyder åter på, att tillgången på medelstor lax varit mycket liten.

Den bild av laxfisket, som dessa enstaka exempel giva, bekräftas till fullo av de iakttagelser och förfrågningar, som jag gjort inom andra delar av Norr- och Västerbottens län, och gäller alltså laxfisket inom dessa län i dess helhet under år 1925. Följande drag äro sålunda i korthet utmärkande för detsamma:

Den stora laxen, över 10 kg., är relativt allmän och uppvisar en mycket hög medelvikt, tydande på, att laxar med flera än 3 havsår förekomma i rätt stor utsträckning. I förhållande till de närmast föregående åren torde även den stora laxen uppvisa någon minskning.

Den medelstora laxen, 4—10 kg., är såväl relativt som absolut mycket sällsynt. Laxar med 2 havsår äro m. a. o. mycket sällsynta. I förhållande till de närmast föregående åren — och andra normala år — uppvisar denna grupp en ytterst kraftig minskning.

Smålaxen, 1—3 kg., med 1 havsår är synnerligen allmän. I förhållande till de närmast föregående åren — och andra normala år — uppvisar smålaxen en ytterst kraftig ökning.

Det dälliga resultatet av laxfisket under året beror till huvudsaklig del på den ringa tillgången på medelstor lax med 2 havsår.

Vad smålaxen vidare angår, erbjuder dess uppträdande en del av intresse. Härom, liksom beträffande dess storlek och talrikhet, har jag erhållit uppgifter från ett 40-tal olika platser inom distriktet.

I skärgården har sålunda smålaxen i allmänhet börjat fångas redan tidigt på våren, i ett flertal fall i under isen utsatt redskap, avsedd för fångst av annan fisk (storryssjor, siknät). Tidiga fångstdata äro t. ex. den 18 maj i sydligaste delen av Västerbottens län, slutet av april i Umeå skärgård, slutet av mars i Skellefteå skärgård, början av maj i Piteå skärgård. På en plats i mellersta delen av Västerbottens läns skärgård, Ostnäs, inföll den bästa (mycket rikliga) smålax-

fångsten i slutet av maj och början av juni månader. I Norrbottens läns norra skärgård synes smålaxfångsten hava börjat avsevärt senare, sålunda t. ex. i Nedertorneå skärgård först i början av juli månad.

I älvarnas nedre lopp synes smålaxen hava börjat visa sig omkring mitten av juli månad. Så t. ex. vid Klabböle i Ume älv (22 km. från mynningen) den 12 juli, vid Hertsö i mynningen av Lule älv den 19 juli, vid det närbelägna Svartö den 17 juli, vid Näsby i Kalix älv (6 km. från mynningen) den 16 juli. I de nedre fiskena i Torne älv har praktiskt taget ingen smålax fångats före den 1 september, på grund av gällande bestämmelser om maskstorleken i kolknotarna (8 varv på aln). Efter den 1 september, då trängare notar äro medgivna för att möjliggöra fångst av laxöring, har man ej skilt den ev. förekommande smålaxen från laxöringen.

Den 29 juli har smålaxen i Ume älv hunnit till Norrfors (c:a 30 km. från mynningen), den 28 juli i Lule älv till Edefors (105 km. från mynningen), den 21 juli i Kalix älv till Rödupp (95 km. från mynningen). Redan den 5 juli har smålaxen i Torne älv börjat fångas så långt upp som vid Kengis (180 km. från mynningen). Nämda dag erhöles nämligen 4 laxar med en sammanlagd vikt av 10,2 kg. Denna ovanligt tidiga fångst utgör dock till synes ett undantag. Först den 15 juli inträffar nästa fångst av smålax, 4 laxar med en sammanlagd vikt av 6,80 kg. Även denna dato är anmärkningsvärt tidig med hänsyn till fiskets läge 180 km. från älvsmynningen och smålaxfångstens sena början i skärgården utanför densamma. Något försök till förklaring kan jag ej göra. Överhuvud synes den tidiga laxfångsten vid Kengis såväl detta som andra år utgöra ett problem för sig.

Huru långt upp i älvarna smålaxen fortsatt, har jag inga uppgifter över. Det tidiga och talrika uppträdandet vid sådana fisken som Edefors och Kengis, resp. 105 och 180 km. från älvsmynningarna synes mig dock åtminstone ej tala emot den möjligheten, att smålaxen nått till upp emot de övre delarna av de för laxen överhuvud tillgängliga älvsträckorna.

Tidpunkten för smålaxfiskets slut har i regel mindre in-

trässe, då den i stort sett saknar samband med smålaxens uppträdande. Så t. ex. sluta flertalet laxfisken i skärgården, då fångsten av den större laxen upphör. Fisket blir sedan ej lönande. Detta inträffar vanligen i slutet av juli eller början av augusti, i flera fall redan i mitten av juli månad. Enstaka fisken fortsätta dock längre. I sådana fall, liksom även vid fiske efter annan fisk, har smålax i skärgården erhållits ända in i september och t. o. m. oktober månad. Så t. ex. i Umeå skärgård den 22 september, omkring Kågnäsudden (norr om Skellefteå) den 28 oktober, i Piteå skärgård den 29 augusti, i skärgården utanför Torne älvs mynning i början av september.

I älvarna är laxfisket förbjudet efter den 1 september. I de fasta laxfiskena i Norrbottensälvarnas nedre lopp är dock fångst av laxöring tillåten till och med den 24 september. Ofta slutar dock fisket även i älvarnas nedre lopp den 1 september eller avsevärt tidigare. Exempel härför äro följande slutdata för några laxfisken i Lule älv, nämligen: Hertsö den $\frac{9}{8}$ 1922 och $\frac{14}{8}$ 1923, Svartö den $\frac{1}{8}$ 1923 och $\frac{20}{7}$ 1924, Sandö den $\frac{9}{8}$ 1923 och $\frac{1}{8}$ 1924.

I de nedre älvfiskena är fångsten av stor lax i regel obetydlig efter den 20 juli, medan den t. ex. i Edefors (105 km. från mynningen) fortsätter till den lovliga tidens slut (1 sept.). Smålaxfångsten, som börjar senare (se ovan), fortsätter åter längre, men avtar även den under loppet av augusti månad i de nedre fiskena. Vid Hertsö laxfiske i mynningen av Lule älv, vilket slutade den 18 augusti 1925, erhöles sålunda de senaste dagarna endast enstaka smålaxar. Hela smålaxfångsten fördelar sig på här följande sätt:

		Medelvikt
19—24 juli	20,7 %	2,02 kg.
25—29 »	28,8 %	1,80 »
30 juli—3 augusti	25,7 %	1,92 »
4—8 augusti	9,1 %	2,00 »
9—13 »	12,2 %	2,17 »
14—18 »	3,4 %	2,08 »

Motsvarande siffror för den större laxen äro:

		Medelvikt
13—30 juni	59,0 %	12,09 kg.
1—19 juli	38,0 %	11,43 »
20—31 »	1,3 %	9,83 »
1—18 augusti	1,7 %	13,14 »

Smålaxfångsten i Lule älv är sålunda i det närmaste slut vid mynningen omkring mitten av augusti. Vid Avan, 25 km. från mynningen, erhöles ingen lax efter den 25 augusti.

Vid Edefors, 105 km. från mynningen, fortsatte emellertid smålaxfångsten i full utsträckning till den lovliga tidens utgång. Fångsten av smålax under 2,5 kg. fördelar sig här på följande sätt:

		Medelvikt
28 juli	1,0 %	2,3 kg.
29 juli—4 augusti	9,0 %	2,0 »
5—11 augusti	19,3 %	1,7 »
11—18 »	18,3 %	1,8 »
19—26 »	28,7 %	2,3 »
27—31 »	23,7 %	2,2 »

Fångsten av större lax inföll i Edefors på följande tider: lax 2,5—5 kg., 7 juli—11 augusti; lax 5—10 kg., 30 juni—11 augusti; lax 10 kg. och över, 21 juni—31 augusti. Större delen (68 %) av laxen på 10 kg. och däröver fångades under tiden 7—28 juli.

Vid Västerbottens läns kust synes smålaxfångsten hava varit rikligast i sommarens början, i början av juni eller t. o. m. i slutet av maj månad. Eljest synes såväl vid kusten som i älvarnas nedre lopp den rikligaste smålaxfångsten hava inträffat i senare hälften av juli och början av augusti månad. Längre upp i älvarna börjar smålaxfångsten senare, i slutet av juli månad, och fortgår ännu i slutet av augusti i full utsträckning.

Vad smålaxens storlek beträffar, har jag redan förut lämnat en del uppgifter över medelvikten i några älvfisker under olika tider. De giva dock en föga upplysande bild av variationerna i smålaxens vikt och böra därför kompletteras genom andra uppgifter.

Så varierade t. ex. vikten hos ett större antal smålaxar,

fångade vid Gäddviks laxfiske i Lule älv den 4 augusti 1925, mellan 1,2 och 2,8 kg. (längden mellan 485 [513] och 620 [658] mm.).¹ Alla utom en voro hannar. Enstaka smålaxar i andra fisken i Lule älv uppvisade ännu lägre vikt, 1,0 kg. ända ned till 0,6 kg. I Ume älv höll sig smålaxen i regel mellan 1,5 och 2,5 kg. Från Kalix älv har jag uppgifter på smålax med en minsta vikt av 0,5 kg. Från Torne älv finnes uppgift om 2 smålaxar med en sammanlagd vikt av 1,7 kg. (Kengis). Någon ökning eller minskning av smålaxens vikt under fiskets fortgång kan man ej konstatera med stöd av materialet från älvarna.

I skärgården synes smålaxen under säsongens början i regel hava hållit sig omkring eller under 1 kg. Så har jag t. ex. varit i tillfälle att i slutet av maj se smålaxar från Piteå södra skärgård med en vikt av 1,0 och 1,35 kg. I början av juni såg jag smålaxar från Umeå skärgård, som vägde resp. 0,6, 0,9, 0,95 och 1,29 kg. Ännu i början av juli såg jag i Piteå yttre skärgård ett par smålaxar, som vägde resp. 0,68 och 0,82 kg. Båda dessa voro honor i motsats till de föregående, som voro hannar, för så vitt könet överhuvud blivit bestämt.

I övrigt föreligga uppgifter om smålaxar med en vikt av t. ex. 0,4, 0,5, 0,8, 0,9, 1,0 kg. i sommarens början från ett flertal platser efter kusten. Även mycket sent fångades i vissa fall smålax. Så t. ex. i början av september i Umeå skärgård (1,0 kg.) samt den 28 oktober vid Kågnäsudden norr om Skellefteå (0,75 kg.).

I stort sett synes dock smålaxen i skärgården visa en ökning i vikt från säsongens början till dess slut, då smålaxar på 2—3 kg. fångats här och där, enstaka t. o. m. på 3,5 kg. En av skärgårdens vaknare fiskare har också tyckt sig förmärka, »att smålaxen ökade i vikt efter som sommaren led mot sitt slut». Han uppger, att vikten i sommarens början höll sig omkring 1 kg., medan på sensommaren även smålaxar på 2,5—3,1 kg. erhöles (Piteå skärgård).

Fjällundersökningar hava, som man ju bör vänta, givit vid

¹ Jfr O. OLOFSSON: Op. cit.

handen, att smålaxen tillbringat ett år i havet efter utvandringen, sommaren 1925 ej inberäknad. Egendomligt nog synas dock några smålaxar göra undantag från denna regel och uppvisa, efter fjällen att döma, 2 havsår, utmärkta av en mycket dålig tillväxt. Sälunda var längden vid varje års slut hos en den $\frac{12}{10}$ 1925 i Umeå skärgård fångad smålax (♂ 1) 8—11—29—44—47 (vid fångsten) cm. och hos en den $\frac{2}{7}$ 1925 i Piteå skärgård fångad smålax (♀ 1) 9—12, 5—28, 5—41—45 (vid fångsten) cm. Den senare i påfallande dålig kondition (låg omkrets och vikt i förhållande till längden).¹ Man synes mig ej kunna tolka det 3:dje året med en slutlängd av resp. 29 och 28,5 cm. som någonting annat än ett 1:sta havsår.

Även ett par i Lule älv fångade smålaxar visa sannolikt 2 havsår.

Dessa relativt talrika undantag från regeln om 1 havsår hos smålaxen torde tarva en särskild förklaring. Möjligen kan den dåliga tillväxten tänkas stå i samband med smålaxens kvarstannande i nordliga, näringsfattigare vatten. Men detta är endast en gissning.

Rent undantagsvis har jag även andra år funnit en så dålig tillväxt de första havsåren hos enstaka laxar. Så t. ex. var längden vid varje års slut hos en i Lule älv den 25 juni 1923 fångad lax (♂, 20,5 kg) 4—11—15—31—42—84—109—120 (vid fångsten) cm. Längden vid första och andra havsårens slut var i detta fall resp. 31 och 42 cm.

Av fjällundersökningarna att döma hava flertalet smålaxar endast uppehållit sig 2 år i födelseälven före utvandringen. Av de övriga visade huvudparten 3 älvår, enstaka 4 älvår före utvandringen.

Ehuru mitt materiel är rätt litet (ett trettiotal smålaxar), torde övervikten för laxar med 2 älvår ej bero på en tillfällighet. RosÉN's² undersökningar rörande norrbottenslaxen visa visserligen en avsevärd övervikt för laxar med 3 och 4 älvår, medan sådana med 2 älvår äro sällsynta. Hos ett större materiel av huvudsakligen Luleälvs-lax från åren 1920 och 1923

¹ Jfr O. OLOFSSON: Op. cit. Nr 2 i tabellen, sid. 16.

² Op. cit.

har jag emellertid likaledes funnit 2 älvår dominera. Möjligt är ju, att förhållandena härvidlag variera rätt mycket år från år, i vilket fall inga allmänna slutsatser kunna dragas utan längre fortlöpande undersökningar. I varje fall synes större delen av 1925 års smålax vid fångsten hava varit 3 eller 4 år gammal. Den skulle sälunda huvudsakligen härröra från leken höstarna 1920 och 1921 och kläckningen vårarna 1921 och 1922.

Som även av det föregående framgår, utgjordes större delen av smålaxen år 1925 av hannar. Åtminstone gäller detta älvfiskena, där honprocenten med säkerhet varit mycket låg. Exakta siffror kan jag endast meddela för ett enda fall, Gäddvik i Lule älv den 4 augusti. Bland 27 närmare undersökta smålaxar voro 26 hannar och 1 hona. Könet bestämt efter exteriören.

Kustlaxens kön har jag endast i enstaka fall varit i tillfälle att bestämma eller erhålla uppgifter om, då exteriörbestämning ej varit möjlig. Såväl hannar som honor finnas bland det fåtal, som undersökts.

Enstaka i skärgården undersökta smålaxar ha haft strömming i magsäcken.

För att komplettera bilden av smålaxens uppträdande år 1925 skall jag till slut meddela några siffror, som ytterligare belysa dess exceptionella talrikhet. Så t. ex. erhöles på en plats i mellersta skärgården i Västerbottens län (Ostnäs) i 4 storryssjor omkring 200 smålaxar och endast 7 större laxar. De föregående åren erhöles endast sällan någon smålax. Vid andra kustfisken, där smålaxen likaledes hört till sällsyntheterna, erhöles exempelvis 20, 35, 60, 75, 100, 125 och 150 smålaxar. Vid de fisken i Nedertorneå skärgård, som leverera sin fångst till iskällaren i Salmis, erhöles omkring 1,000 kg. smålax. Vid flera besök härstädes under de närmast föregående åren har jag förgäves sökt efter någon smålax. Vid ett fiske utanför Kalix älv, där 25 smålaxar fångades år 1925, utgjorde sammanlagda smålaxfångsten under åren 1914—1924 2 stycken.

Detsamma gäller älvarna. Vid ett laxfiske i Ume älv uppgick smålaxfångsten till 500—600 stycken. Vid ett av lax-

fiskerna i Lule älv, där enligt uppgift ej en enda smålax erhöles år 1924, fångades 590 stycken. Sannolikt var smålaxfångsten vid ett annat fiske i Lule älv ej obetydligt större. Vid några andra, mindre givande fisken i samma älv erhöles 150—250 stycken i varje.

Söker man sammanfatta den föregående framställningen, kan man i korthet säga följande om smålaxens uppträdande inom Norrbotens och Västerbottens län år 1925:

Smålax med 1 havsår och en vikt av 0,5—3,0 kg., vanligen 1,0—2,5 kg., har förekommit i stor och osedvanlig mängd. Vid kusten har den uppträtt även rätt långt in i skärgårdarna redan tidigt på våren (före islossningen) utom i Bottniska Vikens översta (sötaste) del. Här synes den före uppvandringen hava uppehållit sig för tillväxt inom ett område, som möjligen sammanfaller med strömmingens. Sannolikt har dock ej all skärgårdens smålax uppvandrat under året. Härpå tyda bl. a. de sent fångade smålaxarna ($\frac{28}{10}$) liksom de outvecklade könsprodukterna hos enstaka undersökta smålaxar (\varnothing 1, $\frac{2}{7}$).

Flertalet smålaxar har emellertid säkerligen uppvandrat i älvarna för lek. Uppstigningen i älvarna har i regel börjat i mitten av juli månad sedan — vad det nordligaste, sötaste området angår — den inre skärgården uppnåtts i samma månads början. I senare hälften av augusti månad synes uppvandringen till huvudsaklig del vara avslutad och smålaxen ej längre förekomma i älvarnas nedre, lugnare delar.

I älvarna synes smålaxen hava fortsatt rätt långt upp. Redan i slutet av juli månad uppträder smålaxen vanligt 105 km. ovanför mynningen av Lule älv, i mitten av juli 180 km. ovanför mynningen av Torne älv. Sannolikt stannar dock en del av smålaxen, liksom av laxen överhuvud, på lämpliga platser i de nedre och mellersta älvsträckorna.

I samband med den talrika smålaxförekomsten samt den ytterst sparsamma förekomsten av medelstor lax med 2 havsår år 1925, ytterligare belyst av den nästan fullständiga frånvaron av smålax år 1924, öppna sig ett flertal problem för diskussion. Jag skall emellertid ej ingå på någon sådan, utan nöja mig med de framlagda fakta. För att diskussionen skall

bliva av något större värde, synas mig ytterligare fakta vara behöfliga.

Några av de skildrade förhållandena motiverade frågor skola emellertid formuleras.

1. Bevisar den talrika smålaxförekomsten år 1925, att de årsklasser, som dessa smålaxar tillhöra, äro i motsvarande grad talrika?

2. Eller beror denna talrika smålaxförekomst på en förskjutning av området för smålaxens havsuppehåll och en, med eller utan samband härmed stående, framskjuten uppvandring för lek?

3. Vilken inverkan har den osedvanligt milda hösten och vintern 1924—1925 samt den varma sommaren 1925 haft härvidlag?

4. Kan såväl fråga 1 som 2 besvaras med ja? (Sannolikt.)

5. Om fråga 1 kan besvaras med ja, vilka omständigheter gynnade lek och yngelutveckling vid tiden för dessa rika årsklassers tillkomst (hösten—våren 1920—1921, 1921—1922)?

6. Vilka ogynnsamma omständigheter inverkade förödande på lek och yngelutveckling vid tiden för tillkomsten av 1925 års medelstora lax med 2 havsår (hösten—våren 1919—1920, 1920—1921)?¹

7. Huru stämmer förekomsten av dessa goda och dåliga årsklasser med ALM's² teorier över orsakerna till laxfiskets växlingar?

Andra mer eller mindre närliggande frågor att förtiga.

Till slut synes det mig motiverat att med stöd av den talrika smålaxförekomsten år 1925 förutsäga ett gott fiske av medelstor lax inom Norrbottens och Västerbottens län år 1926. Även om proportionsvis onormalt mycket lax uppvandrat efter 1 havsår, synes mig dock bl. a. den sällsynta förekomsten av honlax bestämt tyda på, att en mycket stor del av årsklasserna i fråga finns kvar i havet vid 1925 års slut. Däremot bör tillgången på större lax år 1926 bliva ytterst ringa.

¹ Frågan kompliceras synbarligen av den för nr: 5 och 6 gemensamma hösten—våren 1920—1921.

² Op. cit.

Allmännare förekomst av smälax under tidigare år har påpekats från olika håll. Så t. ex. 1919 (Umeå skärgård), 1916 (Kalix skärgård), 1910 (Piteå skärgård, strax utanför älvmyningen). Intet av dessa år synes dock smälaxförekomsten hava varit tillnärmelsevis vare sig så stor eller så allmän som under år 1925.

Särskilt rikliga smälaxår uppges av en gammal laxfiskare vid Lule älv åren 1898 och 1877 hava varit.

Beträffande smälaxens förekomst vid finska sidan av Bottniska Vikens övre del, har en laxhandlare meddelat, att han under tiden $\frac{8}{7}$ — $\frac{1}{9}$ 1925 inköpt 4,570 kg. smälax med en medelvikt av 2 kg. huvudsakligen från Maxniemi och Simoniemi vid Kemi älvs mynning samt från Kuivaniemi vid Kuivajoki och Ii vid Iijoki. Han uppger, att smälaxen här var rikligast under tiden $\frac{15}{7}$ — $\frac{30}{7}$ och störst under tiden $\frac{19}{7}$ — $\frac{22}{7}$.

Ossian Olofsson.

MAL IAKTTAGEN (?) I LÅNGSJÖN I SÖDERMANLAND.

Någon gång i januari kom jag i språk med en angelfiskare utanför Ernesidan vid Långsjön.¹ Han kom att nämna, att »han också» sett »den stora malen» samt gav även anvisning på andra som sett den, vilket föranledde mig att uppsöka dessa och även göra vidare förfrågningar på håll, där jag kunde vänta möjligheter till upplysning i saken.

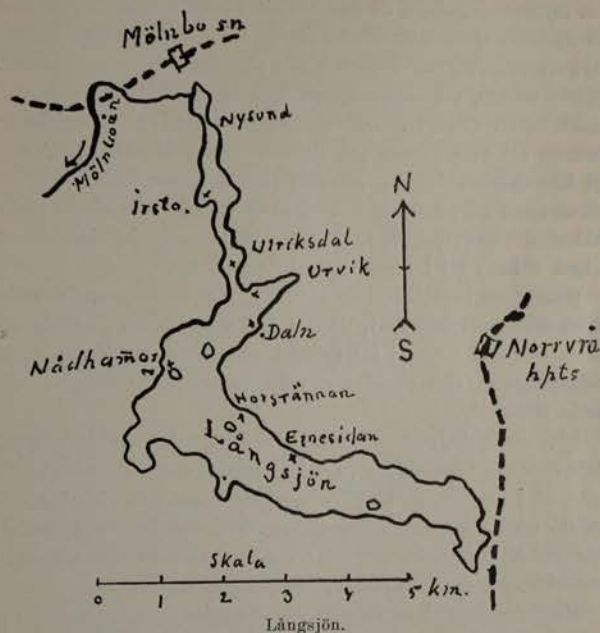
Enligt vad jag sålunda fått höra, skulle mal med större eller mindre sannolikhet hava visat sig vid ytan av nämnda sjö vid följande tillfällen²:

- 1 a. För omkr. 40 år sedan, vid Nådhammar, av K. Mellström.
- 1 b. Kort därefter, vid samma plats, av densamme.
2. 1915 utanför Ernesidan, av John Johansson.
3. (för ett par tre år sedan vid Horsrännan, av Hj. Pettersson?).

¹ Belägen mitt emellan Tullgarn och Gnesta, söder om Mölnbo.

² Vid samtliga uppgavs, att sjön legat spegelblank.

- 4 a. 1925 i juli nära Ulriksdal, av ovannämnde J. Johansson.
- 4 b. 1925 något senare utanför Österbyudde, av G. Johansson m. fl.
- 4 c. 1925 ännu senare utanför Dalu, av Ivar Johansson.

- 5 a. 1925 i juli i Irstaviken, av A. Melin.
 - 5 b. 1925 i Irstaviken, av C. O. Holm och Moberg.
 - 5 c. I Irstaviken, av Moberg m. fl.
 - 5 d. I Irstaviken, av Moberg m. fl.
- De tre sista gångerna i slutet av juli—början av augusti. Vidare lär sedan gammalt gått rykten om ett stort Långsjöodjur, vilka rykten, åtminstone på senare tid, knappast tagits på allvar och hållit på att falla i glömska, tills senaste sommarens företeelser åter väckt erinran därom.

De närmare omständigheterna vid de ovannämnda tillfällena voro följande:

1 a. För omkr. 40 år sedan metade K. Mellström (då 16—18 år, nu död) från en liten ökstock utanför Nådhammar (innanför den närmaste holmen, där det är grunt och åtminstone f. n. mycket sjögräs)¹, då han till sin förskräckelse fick se »en stor sjöorm» simmande närma sig båten. Han skyndade i land, följd av odjuret, som senare höjde sig något mera ur vattnet. Pojken tänkte, att »hade djuret fått huvudet över båtaktern, skulle båten stjälp». Djuret gjorde sedan en sväng invid land, så att hela vassen vek sig, och sam åter utåt sjön. Enligt M:s uppfattning var »ormen» lika lång som båten (3 m.?) och så tjock som han själv, med ål-lik kropp, som gick i flera bukter, stort brett huvud, ett par långa horn vid sidan samt (något ovisst) ett ljusare band kring halsen.

Händelsen berättade han först för min sagesman, Valentin Jakobson (nu i Mölnbo), den ende i trakten som trodde på saken, och som, mycket intresserad, sedermera lät M. upprepa beskrivningen, som alltid blev lika, liksom även för det följande tillfället,

1 b. då Mellström, ej långt därefter, på ungefär samma plats åter såg »ormen», nu, i det ögonblick den vältrade sig på sidan ut i vattnet, med sådan fart, att åskådaren fick intryck av, att djuret kommit rullande uppifrån den branta stranden (obs. att M. hela tiden uppfattade djuret som en orm och även anmärkte, att det sam *lika bra* under som på vattnet).

Herr Jakobson kom ihåg M:s framställning »som i går» och sade sig fullt kunna gå i god för dess riktighet. Sedan nu den senaste sommarens händelser kommit på tal, hade han i »Sve- riges Djurvärld» sett text och avbildning av mal och därigenom trott sig förstå, att det var en sådan Mellström sett.

2. 1915 såg äldste sonen i Daln, John Johansson, då han rodde förbi Ernesidan, ett tjockt ormlikt djur av 1½ m. längd, simmande i ytan. Han tänkte då, att det kanske var »det där Långsjöodjuret». Ingen ville emellertid då tro hans berättelse.

¹ Potomogeton natans m. m.

3. (För 2—3 år sedan såg Hj. Pettersson i Ängstorp, invid Horsrännan något stort och besynnerligt simma, men synen var för kortvarig för att ge begrepp om utseendet. Där hemma trodde de han »sett i syne».)

4 a. I juli 1925, nära en liten grynna SV om Ulriksdal, såg John Johansson (densamme som vid 2) från sin motorbåt åter ett likadant djur, som förra gången, men nu omkr. 3 m. långt och 15 cm. tjockt på mitten, ligga och sola sig i vattenbrynet, i rättvänd ställning, med kroppen i två uppåtgående och en nedåtgående bukt (den senare helt under vatten). Han såg även något av huvudet och stjärtfenan lekande i vattenbrynet. (Färgen något svartaktig.) Avståndet från båten högst 15 m. J. skulle just stanna motorn för att komma närmare, då djuret dök med en fart, så att »vattnet snurrade runt» och häftigt vågsvall uppstod. Hade motorn gått tystare hade han nog kommit närmare, ansåg han. — Även denna gång trodde ingen på hans berättelse, förrän, ej långt därefter, under taktäckning¹ vid Daln (hans föräldrahem)

4 b. hans bror Gunnar m. fl. sågo »en stock» ligga och vagga² inemot Österbyudde (avstånd dit omkr. 500 m.), därpå skjuta fart utåt sjön och så dyka, under bildande av väldiga vågringar, vilka senare även observerades av dem, som voro nere på marken. Åter kort tid därefter var

4 c. yngste brodern Ivar (14—15 år) ute och metade ett stycke från land intill båtbyggnaden, då han fick se något stort invid stranden, rodde vettskrämd i land och ropade att »det ligger ett stort odjur i vassen». Detta vände, så att det brakade i vassen, och uppifrån gården sågs av de andra, hur det uppstod svallvågor, som efter en motorbåt, när djuret sam inåt Urvik.³ Pojken vågade sig sedan ej på lång tid ut för att meta. (Jag vill här infoga, att jag redan gjort mina anteckningar om detta sista fall, innan jag fick kännedom om händelserna under 1 a och 1 b, och att framställningarna i fråga,

¹ Enligt min uppskattning 20 m. över sjön och 60—70 m. från stranden.

² Obs. att det var lugnt.

³ Där är grunt och dygt.

så vitt jag kan förstå, äro psykologiskt oberoende av varandra, liksom även från de nedan följande.)

5 a. Någon gång sommaren 1925 slantade stationsskrivare A. Melin i Irstaviken. Slaktare O. Holm, som rodde, varskodde en gädda, och M. såg en fena leka bland den tjocka naten, så nära, att han kunde kasta slantmörten dit. Då såg han en stor kropp vältra sig i vattnet och försvinna i djupet. H., som ej såg det sistnämnda, trodde ej vad M. sade, men denne, som sett en i Bäven fångad ($2\frac{1}{2}$ m. lång?) mal¹ föras på järnväg till Stockholm, ansåg sig känna igen, att det var en sådan.

5 b. Men snart fick H. i sällskap med herr Moberg på Irsta själv se djuret på ungefär samma plats, rätt långt utanför vassen, men innanför området för nate och annat sjögräs, som denna sommar var mycket frodigt. Ingendera kunde därför se djuret i hela dess längd, utan blott $1\frac{1}{2}$ —2 m. därav. Tjockleken uppskattades av bägge till 8 à 9 tum eller mera.

5 c. Herr Moberg återsåg djuret ännu ett par gånger i

5 d. sällskap med olika personer, och det visade ingen synnerlig skygghet, förrän man kom inom ett par båtlängders avstånd.

Utom nämnda tillfällen, då själva djuret visat sig, hava under sommaren 1925 visat sig yttringar, som kunna tänkas härröra från en mals närvaro.

En person hörde en stilla kväll ett så starkt plask utåt sjön, att det knappast kunde härröra från någon gädda.

En annan (likasom den förre på Vagnhärads sidan) hörde ett brak från stranden »som när ett stort träd faller omkull».

Trädgårdsmästaren på Nysund (där utanför är sjön mycket grund och dyg) hörde ett plask på försommaren, som när en timmerstock störtas i sjön, såg ditåt och fick se väldiga vågringar sprida sig. Hans barn sågo och hörde sedermera liknande företeelser. Dessa iakttagelser fullt oberoende av bägge föregående.

Flera fall av mycket illa åtgångna nät och långrevar har jag också hört och återger härav följande. Samme Jakobsson,

¹ Lär nu finnas på Riksmuseum.

som ovan nämnts, tog för många år sedan upp en långa (nya och starka) nät i närheten av Nådhammar. De voro då så utdragna, hopsnodda och sönderslitna, att den som var med (hemma från Möja), om det varit i skärgården skulle kunnat svära på, att skälar varit framme.

Jag låter här komma med några uppgifter om mal, som, fastän ej berörande Långsjön, kommit till min kännedom under efterforskningarna.

Trafikbitrådet Malmgren i Hölö, uppfödd vid Bäven och som under sin uppväxttid fiskat och farit mycket därstädes, hörde talas om åtskilliga där¹ fångna malar, men aldrig att sådana visat sig vid vattenytan.

Herr Larson i Frisla (vid Långsjön) hade vid Bäven sett en på ståndkrok tagen mal av 1 m. längd, som huggit på en stor gädda.

Enligt f. d. skollärare W. skulle vid Sibro kvarn en mal kommit i en ålkista. En kvarndräng, som först såg den, tog den i första häpenheten för en drunknad karl.

Det kan synas egendomligt, att mal tyckes ha visat sig i Långsjön så många gånger vid ytan just 1925. Kan det ha sammanhang med den ovanligt varma sommaren? Långsjön är delvis ganska djup, 20—25 m. och troligen mera, med mycket bergstränder och klart vatten samt med mycket obetydliga ovanjordiska tillflöden. En del vikar och trängre delar grunda, dyga med rikligare vegetation. Vattnet blommade år 1925 ovanligt många gånger och intensivt. Högsta av mig antecknade temperatur i sjön invid djup strand + 27° (i juli).

Utom vad ovan nämnts, har jag hos ett flertal personer, bland dem gamla, som förr fiskat mycket i sjön, förgäves sökt få några uppgifter om mal. Gäddor har jag hört talas om, som vägt 8, 10 till 13 kg., och lakar om $5\frac{1}{2}$ à 6 kg.

Om en omätligt stor »gädda» berättas även.

B. Ragnar Ekman.

¹ Vanligen i storryssa.

LITTERATURMEDDELANDEN.

JÄRNEFELT, H. *Zur Limnologie einiger Gewässer Finnlands*. Ann. Soc. Zool. Bot. Fennicae Vanamo. Tom 2, nr 5. Helsingfors 1925. 167 sidor samt ett flertal tabeller och figurer.

Den framstående finske fiskeribiologen Järnefelt har i ovanstående arbete behandlat resultaten från undersökningar i 17 sjöar i olika trakter av Finland. Undersökningarna omfatta framför allt bottenfaunan och dess samband med bottenens beskaffenhet, omgivningarnas natur, vattnets sammansättning etc., ävensom i några fall fisktillväxten och fiskproduktionen.

THIENEMANN, AUG. *Die Binnengewässer Mitteleuropas*. Die Binnengewässer, Einzeldarstellungen aus der Limnologie und ihren Nachbargebieten. Herausgegeben von Prof. Aug. Thienemann. Bd. I. Stuttgart 1926. 255 sidor samt 88 figurer och tabeller.

Ifrågavarande arbete utgör det första av en serie planerade avhandlingar över olika limnologiska gebit. Författarnamnet borgar för innehållet, och man erhåller här en synnerligen överskådlig och sakrik framställning av allt det viktigaste som vi för närvarande veta om våra sjöar, floder, källor och grundvatten. Samtliga dessa olika vattentyper behandlas med hänsyn till sina omgivningar, vattnets kemiska och fysikaliska beskaffenhet, faunan och florans samt sambandet mellan dessa element och de förstnämnda faktorerna. Härvid ha allestädes beaktats de allra senaste undersökningarna på hithörande områden, varför framställningen står på höjden av modernitet. Särskilt lämnas en god överblick av den även för fisket så viktiga sjötyplärens nuvarande läge, baserad på nyligen i Tyskland utförda undersökningar över strand- och bottenfaunan och dess samband med vattnets näringsförhållanden, syrehalt, temperatur etc. Den gedigna publikationen avslutas med en utmärkt litteraturförteckning.

Ehuru ej direkt berörande fisket, är ovannämnda arbete av

största värde för varje av limnologisk och fiskeribiologisk verksamhet intresserad person.
G. Alm

SMÄRRE MEDDELANDEN.

Stor Vätterslaxöring. Den 12 september 1925 fångades av fiskaren C. A. Nyblom, Södra Freberga »vid södra sidan av

Motalaviken, mitt för Bispotala tegelbruk» en s. k. Vätterslax (= insjöslaxöring), som vägde 19 kg. Fångsten skedde i ett vanligt »laxnät», c:a 17 fot djupt och med en maskstorlek av 7 varv på aln. Enligt uppgift var fisken ovanligt kort i förhållande till storleken; »ej mycket längre än en 10-kgs lax». Den synes å figuren också hava varit en redig klump.

Sparkstöttingen, detta gamla norrländska fortskaffningsmedel, har, sedan den från den ursprungliga »träsparken» ut-

vecklats till »järnsparke», nått en spridning i landet som väl kan jämföras med velocipedens och automobilens segertåg. Givetvis har därtill medverkat ej endast dess stora användbarhet utan även det låga priset, som verkligen medger »vem som helst» att skaffa sig den. Den har emellertid trots sina utmärkta egenskaper även olägenheter, som kunna bli farliga och som också medfört talrika drunkningsolyckor. Med sina långa medar och på grund av den stora fart, man lätt kan åstadkomma med den på is, kan man komma fram med den på även mycket klen is. Men, är isen alltför svag, så bär det igenom. Också ser man under vintrarna ofta nog omtalade olyckshändelser, folk som »gått ner sig» med sparkstötting. Under det att vanliga kälkar och »träsparkar» på grund av träet flöto och sålunda t. o. m. utgjorde en hjälp för den nedgångne, så sjunker järnsparkeken ohjälpligen och kan sålunda t. o. m. draga ned sin ägare. Det är emellertid ej blott detta som är farligt utan även ovan sagda möjlighet till stark fart. Man litar på bärigheten — »tål du den, så tål du väl den också», d. v. s. man överskattar stöttingens bärkraft — och så har man rätt vad det är kommit ut på *alltför klen is*; på grund av den starka farten är det försent att vända och det bär ohjälpligen igenom. Nu sjunker sparken, och det är omöjligt att nå fram till så stark is, att man kan taga sig upp. Även på annat sätt kan den starka farten bli farlig. Det har av en omdömesgiltig person framhållits för mig, att en orsak till drunkningsolyckorna med »spark» skulle kunna vara, att då man kommer med stark fart med järnsparke och isen brister, man av farten lätt följer med den sjunkande sparken fram under istäcket, så att det i alla händelser blir omöjligt att komma upp i vaken. Det behöves ju blott ett ögonblicks brist på sinnesnärvaro; man håller fast i redskapet, och så är man under fast is. Detta är ju lika farligt på förrådiska värisar, som kunna vara strömtärda på till synes ofarliga platser, som på seg höstis.

Lita därför aldrig på, att »nog bär isen en 'spark'», och var försiktig, så snart risk *kan* finnas för svag is!

T. E.

Kontrollen över beredningen av spillånga och kabeljo.

Under år 1925 ha kontrollerats:

88,708 kg. *färkspilad spillånga*, varav 61,197 kg. hänförts till »extra prima», 26,774 kg. till »prima» och 737 kg. underkänts.

7,393 kg. *sjösaltad spillånga*, varav 6,142 kg. hänförts till »extra prima» och 1,251 kg. till »prima».

4,955 kg. *kabeljo*, varav 4,795 kg. hänförts till »extra prima» och 160 till »prima».

Motsvarande siffror år 1924 voro 29,986 kg. *färkspilad spillånga* 5,297 kg. *sjösaltad spillånga* och 11,617 kg. *kabeljo*. Kontrollen, som fortfarande varit frivillig, har avsett varor tillhörande 40 beredare mot 16 beredare under år 1924. Inresset för kontrollen har således ökats högst väsentligt.

Havsängel (*Rhina squatina*) på svenska kusten. Ett par fiskare från Morup, som den 30 oktober 1925 levererade fisk till A.-B. Stenbergs fiskexport i Falkenberg, hade bland den övriga fisken fått med en större fisk av ovanligt utseende. Fyndet överlämnades till fil. mag. H. Bliding vid Falkenbergs kommunala mellanskola, vilken konstaterade, att man gjort ett verkligt rart fynd. Fisken, som vägde hela 18 kg., var nämligen en havsängel (*Rhina squatina*), vilken aldrig förut fångats vid våra kuster.

Havsängeln intar en mellanställning mellan hajar och rockor. Den förekommer i tempererade hav på både södra och norra halvklotet, på Nordamerikas ost- och västkust, men även vid japanska och australiska kusterna. Den uppehåller sig på havsbotten och lever av rockor och flundrefiskar.

Det märkliga fyndet har översänts till Naturhistoriska museet i Göteborg.

(*Handelstidningens Veckoblad* 2/11 1925.)

Danmarks fiske år 1924 har enligt fiskeridirektörens årsberättelse avkastat 68,475,200 kg., värda 44,724,200 kr. (danska) (mot 67,760,500 kg.—34,106,800 kr. år 1923). Som helhet anses året hava varit gott, avsättningen på utlandet har varit

mycket tillfredsställande. I statistiken, som här endast rör havsfisket, ingår som vanligt dock varken ostronfisket (under säsongen 1924—25 såldes c:a 502,800 eller mindre än hälften mot »året» förut) ej heller av fiskarena själva förbrukad fisk. Fiskarens antal beräknas till 18,733 (minskning med 196 personer, året förut med 155); 25 fiskare hava omkommit på havet. Fiskefartygen voro c:a 15,397, värda 28,633,200 kr., och funnos 528 av 15 tons storlek eller större; 4,962 hade motor. Fiskeredskapens värde uppskattas till kr. 18,389,400 kr. I premier för dödade skälar (336) och skarvar (100) hava utbetalts 1,444 kr.

I Danmark finnes en statlig s. k. »fiskerikontroll», som har att bl. a. bevaka fiskerilagarnas efterlevnad, öva tillsyn över fiskefartyg, för vilka statslån åtnjutas, och över fiskareläneföreningar och fiskutplanteringar, för vilka statsbidrag beviljats, m. m. Den danska färskvattensfiskelagen, av år 1917, påbjuder under vissa förhållanden ålyngelledare vid överbyggnader av vattendrag. Sådana ålyngelledare hava besiktigats under året i det jutländska distriktet c:a 400 och i öarnas distrikt c:a 200; en del upprepade gånger.

I Limfjorden har omplanterats c:a 1,854,166 rödspätror för en kostnad av 22,250 kr. I de områden där omplanteringar företagits år 1924 har rödspättefisket för året lämnat ett utbyte av c:a 253,980 kr., av vilka en väsentlig del tillskrives omplanteringar.

Årsberättelsen (»Fiskeriberetning för året 1924») innehåller som vanligt lagförteckning, översikt över fisket, statistik samt berättelser och rapporter över fiskerikontrollen, fiskutplanteringar, räddningsångares verksamhet, fiskerilän, sötvattensfisket, Biologiska Stationens och Kommissionens för havsundersökelse verksamhet samt »från fiskeriinspektionen».

Statens olycksfallsförsäkring för fiskare. Den 10 sistlidne augusti omkom genom drunkning fiskaren Oscar Richard Isaksson, Ringen, Marstrand.

Med anledning av dödsfallet har Riksförsäkringsanstalten, där Isaksson mot en årlig premie av kr. 13: 50 var försäkrad

enligt den av staten anordnade olycksfallsförsäkringen för fiskare, tillerkänt dels stärbhuset begravningshjälp med kr. 120 dels ock den avidnes moder, som prövats hava varit av sin avidne sons arbete för sitt uppehälle huvudsakligen beroende, en årlig livränta av kr. 300. Kapitalvärdet av denna livränta utgör ungefär kr. 3,400.

— Den 31 nästlidne mars råkade en å Lindholmen, Tjärnö, bosatt fiskare vid försök att avtaga wiren från en trålvinsch att få vänstra tummen i vinschen med påföljd, att tummen blev avsliten i innerleden. Med anledning av olycksfallet har Riksförsäkringsanstalten, där Olsson mot en årlig premie av kronor 13: 50 var försäkrad, jämlikt bestämmelserna i den av staten anordnade olycksfallsförsäkringen för fiskare, förutom sjukpenning och ersättning för läkarvård, tillerkänt Olsson, vars arbetsförmåga genom skadan ansetts hava blivit nedsatt med 25 procent, livränta att utgå med kronor 200: — för år under Olssons återstående livstid. Kapitalvärdet av denna livränta utgör cirka 3,300 kronor.

Fiskens känsel och iakttagelseförmåga. Då man allt som ofta får höra personer såväl i press som vid enskilt samtal diskutera det i rubriken anförda, vill undertecknad i anledning därav härmed meddela följande sanna fiskarehistoria.

Långfredagen den 2 april i år vittjade, på is, en fiskare vid Roneholms gård, Edebo socken, Stockholms län, en c:a 55 å 60 st. rexsaxar. På dessa saxar hade han vid fiskets fullbordan fångat 20 st. gäddor, varierande emellan 6 hg. och något över 1 kgs vikt. Särskild uppmärksamhet ådrog sig en av dessa gäddor (vägande c:a 7 hg.) därigenom, att saxen hade huggit i ryggen på densamma, som därav blivit upplåkt i ett otäckt sår av c:a 4 å 5 cm. längd samt därtill ganska djupt.

Vid dylikt fiske är i allmänhet brukligt, att man i isen hugger en vak för att under fiskets gång hava att sumpas den fångade fisken uti, och därigenom hålla densamma levande. Storleken av denna vak får variera allt efter tillgången på fisk, således, om man tror, att fiskelyckan skall bliva god, hugger man en stor vak eller i motsatt fall en liten.

Förfärdigande av sumpvaken tillgår så, att man med isbillen i isen hugger en fördjupning i form av en gryta, med beräkning att icke komma igenom isen men dock så nära som möjligt, ty därigenom vinnes större rörelsefrihet för fisken; av samma anledning är det även fördelaktigare om isen är tjockare. När man nu kommit så långt, att man fått »sumpen» upphuggen till önskad storlek, göres med billen i botten av vaken ett litet hål, blott så stort att vattnet kan intränga i det, varefter »sumpen» är färdig.

Även denne fiskare hade till sitt förfogande en sådan sump, och allt eftersom fisket fortskred släpptes gäddorna i densamma. När nu vittjningen för dagen var undanstökad, skulle fiskaren ur sumpen taga sin fisk och begiva sig hemåt, men döm om hans förvåning och besvikelse när han av iräknade 20 har blott 14 kvar i sumpen. Förklaringen gavs, när fisken kom ur vaken, ty då märkte han, att bottenventilen genom vär- och mildväder hade så utvidgat sig, att de gäddor som fattades i räkningen genom densamma hade återgått till friheten. Det observerades då också, att just den gäddan som var sårad var bland rymlingarna.

Påföljande dag skulle samma fiske upprepas, i det att saxarna åter behövde påses och ombetas. När nu fiskaren förlorat sin tidigare använda sump, måste ny sådan först göras, och när det var gjort påbörjade han vittjningen. Han vittjade sax efter sax med växlande fångstresultat, dock tycktes icke lyckan vara honom fullt så bevågen, fångsten blev sämre denna dag. Arbetet med fisket hade emellertid fortskridit så pass långt, att han började närma sig den anfrätta och förstörda sumpvaken. Alltså, han håller på med saxen närmast nämnda vak, får på densamma en gädda, och vid upphalande känner han igen gäddan från i går, i det att denna i ryggen har det stora, otäcka såret.

Denna händelse belyser i någon mån, vad jag med ovan anförda rubrik åsyftar, nämligen att fisken kanske icke har den känselörnimmelse, som vi människor, »särskilt en del», tro. Ty i detta och i en mängd i det fria vattnet förekommande mycket svårare fall ser det verkligen icke så ut. Jag omtalar ovan-

stående även med tanke på, att vi människor äro beroende av naturens gåvor och komma, nog troligen även i framtiden att så bli, men vi böra tänka på att vi bära ansvar för om vi på något sätt förbryta oss mot dess givna lagar.

Södertelge i maj 1926.

Ernst Andersson.

Fiskkonsumtionen i England, Frankrike och Tyskland.

I England har den årliga fiskförbrukningen pr individ uppgått till följande: 1907—1910 18,5 kg., 1911—1914 17,5 kg., 1915—1918 12,2 kg., 1919—1922 18 kg. och 1923—1924 17,4 kg. Sälunda har förbrukningen nedgått något sedan 1907. Dessa siffror angiva dock endast konsumtionen av färsk fisk, medan förbrukningen av salt fisk och fiskkonserver är rätt betydande.

I Frankrike har konsumtionen av fisk under de senaste åren ansenligt ökats och utgjorde pr år och individ: 1913 2,3 kg., 1922 3,4 kg., 1923 3,9 kg. och 1924 4,3 kg. Den stegrade fiskförbrukningen får huvudsakligen tillskrivas den ökade fiskpropagandan, men även järnvägsmyndigheternas åtgärder till förbättrande av fisktransporten. Även den direkta försändelsen av fisk i postpaket till konsumenterna har ansenligt ökats. Sälunda har i de 4 fiskehamnarna Lorient, Boulogne, La Rochelle och Arcachon antalet postförsändelser ökats från 147 år 1922 till 392,802 år 1924.

I Tyskland uppgick den årliga fiskförbrukningen pr individ år 1913 till 5 kg., år 1925 till 8 kg., vilket utgör en stegring av 60 %. Däremot har motsvarande förbrukning av kött nedgått, från 52,5 kg. till 41 kg.

(Fiskeritidskrift för Finland Nr 12, 1925.)

Medel mot fiskben i halsen. Den norska facktidsskriften »Fiskeren» omnämner ett osvikligt medel att avlägsna mindre fiskben, vilka fastnat i halsen. Det lönar sig ej att dricka vatten, äta hårt bröd eller att hålla upp armarna, utan det enda verksamma medlet är att förtära ett fullkomligt rått ägg. Den sega, klubbiga äggvitan omgiver fiskbenet, och då det på en gång sväljda ägget helt och hållet utfyller matstrupen, rycker det fiskbenet med sig, om detta icke sitter allt för hårt fast. Dessutom hindrar äggviteomhöljet slemhinnan att taga skada

medan benet glider nedåt. Gäller det större ben, återstår intet annat än att så fort som möjligt uppsöka läkare.

(*Fiskeritidskrift för Finland* Nr 12, 1925.)

Tysklands import av sötvattensfisk 1925. Av karp har importerats 515,900 kg., av annan sötvattensfisk 5,149,900 kg. Största mängder voro ål 1,792,800 kg., lax 472,400 kg., sutare 423,000 kg., gös 404,200 kg., mört 355,600 kg., karp 515,900 kg., gädda 187,600 kg. o. s. v.; i avseende å siffrorna å annan fisk än karp är att märka, att dessa endast gälla tiden mars—december. Av de exporterande länderna komma främst för karp Frankrike, Jugoslavien och Ungern, för foreller Danmark och Österrike, för sutare Nederländerna, Ungern, Östpolen, Tjeckoslovakiet och Sverige (2,9 %), ål Danmark, Sverige och U. S. A., gös Ryssland, Östpolen, Österrike, Estland och Sverige (7,2 %), lax U. S. A. och Kanada, Nederländerna samt Norge och Sverige (5,6 %), mört Sverige (32,6 %), Danmark (32,3 %) och Nederländerna, gädda Nederländerna, Danmark och Sverige (13,6 %), braxen Nederländerna och Danmark samt aborre Danmark, Sverige och Nederländerna.

(*Fischerei-Zeitung*.)

Fiskarkyrkan tages i bruk. För första gången sedan den svenska kyrkan i Skagen blev färdig har det, skriver »Fiskerierna» den 2 febr. 1926, de senaste veckorna i Skagens hamn legat något större antal svenska båtar. De uppgå för närvarande till omkring 150. Lördagen den 23 januari hade pastor Norborg anordnat en högmässogudstjänst och söndagen två. Vid båda tillfällena var det vackra templet fyllt till trängsel.

Även läsrummet har varit flitigt besökt, och fiskarna synas livligt uppskatta det tillfälle för dem som här gives att i svenska tidningar följa med vad som händer och sker ute i världen.

Tycker daggmask om »musik»? För några månader sedan, skriver »Schr» i »Fischerei-Zeitung» Nr. 8, 1926, meddelade den amerikanska tidskriften »Field and Stream», att

de i Floridas sandiga områden mycket vanliga daggmaskarna fångades därigenom, att man spelade fiol. Så påstods det i alla fall! Men uppsatsens författare tillstod, att t. o. m. de allra vackraste melodier aldrig skaffat honom en enda daggmask. Lyckligtvis lärde honom en neger, att den »fiol», som han skulle använda, i själva verket vore en djupt i sanden nedkörd påle med en på den lagd plank. — »Stråken» bestod av — en såg, och »musiken» åstadkoms på så sätt, att man sågade kraftigt i plankan. Om det nu vore bullret (den s. k. »musiken») eller skakningen, som genom sågen förmedlades ned i marken, kunde ju sättas i fråga. I alla händelser kommo mängder av mask upp. Det går ju an att försöka.

Vi hava någon gång förr hört talas om ett liknande sätt att locka fram daggmask ur jorden. Det var även då en påle eller grov käpp, som kördes djupt ned i marken, och som sedan ruskades eller på annat sätt bearbetades för att åstadkomma skakningar i jorden. Dessa skulle maskarna instinktivt tro bero på mullvadars eller andra »farliga djurs» grävningar i jorden och därför skynda att rädsla sig upp till jordytan. Det låter ju ej otroligt. I alla händelser kan nog ett dylikt medel ej användas var eller när som helst. Det bör nog vara jordmån, som kan fås att dallra, varjämte jorden nog får vara så pass fuktig, att maskarna äro livliga av sig. *Red.*

»Elektriskt» fisktorg. På det engelska fisktorget Torquay erbjöd sig för ej länge sedan ett egendomligt skådespel för de tidiga besökarna. Just medan handel ochandel voro som bäst i gång, började köpare och säljare att hoppa vilt omkring, hästar sprungit i galopp över torget, och en oerhörd förvirring uppstod. En lastbil, som just fått en last fisk från en båt vid kajen, gjorde plötsligt ett hopp och flög i en bage ut i vattnet. Det visade sig, att förvirringen uppstått genom ett brott på den kabel, från vilken den elektriska strömmen fördelas till platsens belysningsanläggning, och genom vilket också kajens metallbeläggning blivit elektrisk. *Schr.*

(»Fischerei-Zeitung» Nr. 8 1926.)

Nätimpregnering. Sedan några år arbetar en år 1916 bildad förening, »Södra Bohusläns fiskares andelsstation för nätimpregnering» med nätimpregneringsförsök. Den 29 maj hade föreningen årsmöte i Öckerö. Ur »Göteborgs-Traktens» referat av mötet citera vi:

»Färgmästaren redogjorde för de experiment med olika konserveringsmetoder, som pågå vid stationen, och resultaten därav. Han påpekade, huru de tre sillgarn, som på havsfiskeföreningens initiativ 1924 behandlades på var sitt sätt och under de båda senaste årens garnfiske varit insatta i samma garnlänk, i vintras undersökts vid holländska statens materialprovvningsanstalt, varvid det å fiskarnes egen station konserverade garnet visade sig starkast. Därefter kom det, som behandlats med Wattle-extrakt enligt den holländska metoden, och sist det efter d:r Scheutz' metod preparerade.

Under den följande diskussionen framhölls, huru det goda resultatet till trots experimenten böra fortsättas för åstadkommande av den mest fulländade impregneringsmetoden. Det ansågs nämligen lämpligare för stationen än för enskilda fiskare att laborera därmed, och 150 kr. anslagos till fortsatta försök under nästa verksamhetsår.

Från d:r Scheutz i Kalmar förelåg meddelande om att stationen numera kan få köpa blåfärg från honom, varigenom den blir i stånd att behandla redskapen med såväl denna färg som kateku och anilinfärg.

Av års- och revisionsberättelserna framgick, att sammanlutningen omfattar 89 vadlag. I följd behandlades 65 vadlar, 214 garnlänkar och 564 enkla garn, medan 7,229 kg. garn färgades. Motsvarande siffror 1924 voro 76 vadlar, 104 garnlänkar och 330 enkla garn samt 9,059 kg. färgat garn. Nedgången beträffande vadarna och det färgade garnet beror på senaste säsongens kläna vadsillfiske.»

AMERIKANSK MOTOR-BRÄNNOLJA

"Prime Motor Oil" (P. M. O.)

försäljes genom

Sydsvenska Petroleumens Aktiebolaget

Malmö	Lund	Landskrona	Trelleborg	Ystad	Simrishamn
Tel. 11 53	Tel. 9 91	Tel. 2 30	Tel. 21	Tel. 4 12	Tel. 93
		Kristianstad	Åhus	Sölvesborg	
		Tel. 162	Tel. 44	Tel. 32	

I nfluensa- och förkylningstider

borde ingen underlåta att noga taga del av de föreskrifter, som givas i bruksanvisningen för

SALUBRIN

Genom noggrann sköljning av munhålan samt gurgling med lämpligen utspätt Salubrin förebygges och häves ofta snitt, varvid Salubrinets märkliga slemlösnande och uppriskande egenskaper snart göra det oundgängligt vid munhållans rengöring morgon och afton. Genom intagning av mindre doser, 1-2 teskedar i ett halvt glas vatten en eller upprepade gånger, åstadkommes svettning, vilket vid förkylning är av stort värde. Stora doser verka på grund av denatureringsmedlet avförande.

RYLANDER & RUDOLPHS FABRIKS.A.-B.

Telegr.-adr.: »Rudolphs» Henriksdal, Sverige Telefoner: 440 och 1440.

Tillverka telefonklockor och dynamoborstar lämpliga för alla i marknaden förekommande apparater och maskiner. Begär offert.

Bekommendarer sina förstklassiga färdiga HERRKLÄDER, HERR- och DAMSKRÄDDER. Uniforms- och Sportartiklar för segling, ritt, automobilspport etc., etc.

MILITÄR EKIPERINGS A.-B. (MEA)
Hamngatan 3A STOCKHOLM Norrmalmstorg

Vid behov av färsk Fisk och Vilt, salt Sill, Konserver, rökt Äl, rökt Lax, Bäckling m. m. vänd Eder med förtroende till **SCHEDELL & Co.** Fisk- och Viltaffär, Jönköpings. Största på platsen. Tel. 118, 1771, 1821

PIX

INGEN VET VAR HAREN HAR SIN GÅNG, men envar vet, att PIX-PASTILLER finnas överallt. Askar i förseglade omslag å 50 och 25 öre. Ensamtillverkare: Pix Aktiebolag, Gävle.

A.-B. Julius Albrechtson & Co. Göteborg. tillverkar FISKNÄT, FISKGARNER och FISKREDSKAP. Gynna svensk industri! Prislista på begäran. Torde observera de billiga priserna.

Pratts Bensin, Pratts Fotogen, Brännolja

Begär alltid vid behov härav våra kvaliteter, som hittills stå oöverträffade. — Förteckning över återförsäljare av Pratts Bensin sändes portofritt på begäran.

Huvudkontor i:
Göteborg, Ordertel. 1100 och 1940

Avdelningskontor i:
Uddevalla, Tel. 262 o. 456; Jönköping, Tel. 613 o. 873; Karlstad, Tel. 939 o. 1026

Nederlag i: Göteborgs och Bohusläns skärgård: Björkö, Grundsund, Hunnebostrand, Klädesholmen, Marstrand, Skärhamn, Smögen, Strömstad, Åstol, Önnered.

Vestkustens Petroleum Aktiebolag, Göteborg.

Ett mindre antal exemplar

av följande särtryck ur Svensk Fiskeritidskrift finnes till salu hos tidsskriftens redaktion, adress Södertelje:

Om gäddfiske för amatörer av John Lundgren; föredrag vid Svenska Fiskareförbundets årsmöte den 22 mars 1901. Pris 45 öre.

Kortfattade förhållningsregler för undvikande av onödigt djurplågeri vid fångst, transport, tillagning och förvaring av fisk och matnyttiga kräftdjur av E. L. Pris 20 öre. Tryckt år 1904.

Lag om gemensamhetsfiske av den 30 juni 1913 samt i samband med denna samtidigt utfärdade förordningar. Pris 35 öre. Tryckt år 1913.

Om älfiskets ordnande i sjöar och floder av Osear Nordqvist. Pris 35 öre. Tryckt år 1915.

Svensk Fiskeritidskrifts 25-årsregister (ärg. 1—25, 1892—1916). Pris 90 öre. Tryckt år 1917.

Efter insändande av respektive belopp tillställas häftena rekvisiten i betalt korsband. Önskas likviden uttagen genom postförskott, debiteras postförskottsavgiften extra.

UTFLYKTER Å MÄLAREN

till Drottningholm, Strängnäs och Skokloster
(Avgångstider: se dagspressen)

TRAFIKAKTIEBOLAGET MÄLAREN-HJÄLMAREN

GYTTORPS

JAKPATRONER
skadeskjuta ej villebrådet
—om man siktar rätt!

GOODRICH GUMMISKODON

äro oöverträffade i hållbarhet,
bäst i alla väder

Svart knästövel,
40 cm. hög. En smidig och
stark arbetsstövel för fiskare

Pris per par Kronor 23: 50
N: 270

Föras i storlek 41—46

Illustrerad katalog gratis på
begäran

Återförsäljare antagas

AMERIKANSKA GUMMI-A.-B.
STOCKHOLM 3

STUREHOF

1:sta kl. Restaurant, Adelgatan 13, Malmö. Tel. 12 53. Billigaste och bästa frukostställe. Middagar från 1—6. 3 rätter kr. 2: —. Populära soupéer från 6—11 e. m. Vällagad husmanskost.

FisKnät, Ryssjor, Mjärdar, Nätslingor och all övrig fiskredskap billigast från **ALBERT ENGSTRÖMS FISKREDSKAPSFABRIK, Falun.** Tel. 772. Illustrerad priskurant sändes gratis och franko.

HJ. SÖDERLINGS BAGERI, Eskilstuna

Specialité: **Sundhetsbrödstillverkningar**

Den Gyllene Freden

Vid Järntorget, Stockholm. Telefon 8029

FISKREDSKAP. FisKnät (»Delsbo-Näta»), Nätslingor, Patent-Nät-Telnar, Drag, Metspön o. Revor m. m. Priskurant gratis o. franko. **JON PAULSSONS FISKREDSKAPSFABRIK, Delsbo.**

Restauranterna MALTA, KVARNEN och VIKINGEN, Hälsingborg
rekommenderas

Större och mindre skogsparker på rot såväl som sågtimmer köpas kontant av **Säfveåns Aktiebolag, Göteborg**

UTFLYKTER Å MALAREN
 TRAVANTILS HÖLÖD E. MALMSTRÖM FÄLLANEN

GOODRICH
 GUMMISKODOR
 GUMMISTÖVLAR
 GUMMISÄLAR
 GUMMISÄLAR
 GUMMISÄLAR

CYTTOEPS
 LAFTADKÄR

STURENOF

KARLÉN

Den Gyllene Tvåkan

FISKEBÅS

BEHÅLLNING

JÄRNS

Lundgrens Fiskredskapsfabrik

Etabl. 1892 - Kungl. Hovleverantör
STOCKHOLM
 12 Storkyrkobrinken 12
 Telefoner: 2122, Norr 1022

Nätlingor av lin och bomull, olika djuplekar.
Nättråd till boning och lagningar.
Tälmar handslagna, finare o. grövre.
Gummistövlar av Hoods berömda fabrikat.
Oljekläder och sydvästar.
 Drag, ståndkrok, saxar, håvar m. m.
Priskurant gratis

»Kaleva»draget
 Nyaste, fiskligaste drag för gädda. Alla storlekar

FISKREDSKAP

Skötar - Nät - Tälmar
Gummistövlar
 till lägsta priser

Leidesdorffs Fiskredskapsfabrik
 Storkyrkobrinken 6 - Stockholm
 Äldsta fiskredskapsfabrik i Sverige
Priskurant sändes gratis

Svensk Fiskeritidskrift

utkommer med sin trettondefemte årgång 1926 till samma omfång som förut, fördelat på sex häften och till prenumerationspris av **fyra kronor 50 öre**, för utlandet **fem kronor 50 öre**. Medlemmar av Sv. Fiskareförbundet erhålla tidskriften gratis som hittills. Årsavgiften i Förbundet är år 1926 **kr. 4:—**.

Redaktionens adress är **Södertelge**.

I frågor rörande tidskriftens distribution torde man hänvända sig till **Almqvist & Wiksells Boktryckeri-A.-B., Uppsala**.

Annonsörer hänvisas för år 1926 till: *Svensk Fiskeritidskrifts Annons-expedition, Stockholm 14.*

Tredje häftets innehåll:

	Sid.		Sid.
Svenska Fiskareförbundet:		<i>Aug. Thienemann. Die Binnen-</i>	
Styrelsens protokoll den 22 april		<i>gewässer Mitteleuropas</i>	86
1926	65		
Förbundets extra möte den 18		Smärre meddelanden:	
maj 1926	66	Stor Vätterslaxöring	87
Framställningen om billigare		Sparkstöttingen	87
återfrakt å järnväg för kärl		Kontrollen över beredning av	
använda för levande fisk för		spillånga och kabeljo	89
odlingsändamål	67	Havsängel	89
		Danmarks fiske 1924	89
Uppsatser:		Statens olycksfallsförsäkring för	
Några anteckningar om laxfis-		fiskare	90
ket i Norrbottens och Väster-		Fiskens känsl och iakttagelse-	
bottens län år 1925 av dr.		förmåga	91
<i>O. Olafsson</i>	68	Fiskkonsumtionen i England,	
Mal iakttagen (?) i Långsjön i		Frankrike och Tyskland	93
Södermanlands län av <i>R. R.</i>		Medel mot fiskben i halsen . . .	93
<i>Ekman</i>	80	Tysklands import av sötvattens-	
		fisk 1925	94
Litteraturmeddelanden:		Fiskarkyrkan tages i bruk	94
<i>H. Järnefelt. Zur Limnologie</i>		Tycker daggmask om »musik»? . .	94
<i>einiger Gewässer Finnlands</i>	86	»Elektriskt» fisktorg	95
		Nätimpregnering	96